

Oz kapitola 13.

[1] Kdykoli Efrajim promluvil, nastalo zděšení, byl vznešený v Izraeli, ale provinil se Baalem a propadl smrti. [2] A přesto hřeší dál, odlévají si modly, modlářské stvůry ze stříbra podle svých nápadů. Všechno je to jen výrobek řemeslníků. O těch modlách říkají: "Ti, kdo obětují, ať líbají býčky." [3] Proto budou jak jitřní obláček, jako rosa, která hned po ránu mizí, jako plevy, jež vichr odvane z humna, jako kouř z dymníku. [4] Ale já jsem Hospodin, tvůj Bůh, už z egyptské země. Nepoznal jsi Boha kromě mne; mimo mne jiného zachránce není. [5] Já jsem tě poznal na poušti, ve vyprahlé zemi. [6] Měli pastvy do sytosti. Nasytili se a jejich srdce zpyšnělo, zapomněli na mě. [7] Budu na ně jako mladý lev, budu číhat u cesty jak levhart, [8] střetnu se s nimi jako medvědice zbavená mláďat. Hrud' až k srdci jim roztrhám, sežeru je tam jako lvice; polní zvěř je rozsápe. [9] Je to tvá zkáza, Izraeli, že jsi proti mně, proti své pomoci. [10] Kdepak je tvůj král? Ať tě zachrání ve všech tvých městech. Kde jsou tvoji soudcové, o něž jsi žádal: "Dej mi krále a velmože"? [11] Dávám ti krále rozhněván a beru ti jej v prchlivosti. [12] Efrajimovy nepravosti jsou svázány, jeho hříchy uschovány. [13] Dolehnou na něho bolesti rodičky. Je to syn nemoudrý; nechtěl opustit včas lůno rodičky. [14] Mám je vyplatit ze spárů podsvětí, vykoupit ze smrti? Kde je, smrti, tvá morová rána? Podsvětí, kde je tvůj smrtící žár? Lítost však bude mým očím skryta. [15] I když Efrajim mezi bratry ponese ovoce, přizene se východní vítr, vítr Hospodinův; už se zdvihá z pouště. Jeho zdroj zklame, jeho pramen vyschne, vypleněn bude poklad veškerých vzácností.